

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Mgr. J. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. Š., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ B. H.**, bývajúcej v N., zastúpenej JUDr. J. H., advokátom so sídlom v P., **2/ J. Š.**, bývajúcemu v T., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7 C 105/2010, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7 C 105/2010 Okresnému súdu Bratislava II **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podaním zo 4. júla 2011 (č.l. 265 spisu) v konaní, ktoré je vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7 C 105/2010, **(I.)** podala „Sťažnosť – námietku pre zaujatosť a nekompetentnosť vedenia procesu v spore o dedičstvo sudkyne JUDr. Danky Laukovej“, ktorú odôvodnila tým, že v konaní došlo k priet'ahom, vec prejednávajúca sudkyňa nepristupuje k obom procesným stranám rovnako, v rozpore s etikou zaprotokolovala do zápisnice o pojednávaní obsah intímneho dokladu o zdravotnom stave žalobkyne, neprimeraný priestor dáva na vyjadrenia synovi žalovanej, konanie vedie spôsobom, s ktorým žalobkyňa nesúhlasí. V tom istom podaní žalobkyňa **(II.)** navrhla delegáciu veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Bratislava II, ktorý odôvodnila tým, že „po doterajších skúsenostiach, ktoré trvajú už vyše roka, nemá záruku objektívneho vyriešenia dedičstva“ a obáva sa, že by vec prejednávajúca sudkyňa konanie radšej „neustále predlžovala ako rozhodla“. Uviedla tiež, že v dôsledku súdneho konania sa zhoršil jej zdravotný stav, cestovanie vlakom spojené s prestupovaním jej spôsobuje stres a s konaním ma neúmerne

výdaje spojené so zabezpečovaním jej zastupovania advokátom. K návrhu na delegáciu veci pripojila: a/ lekárske potvrdenie z 29. júna 2011, v zmysle ktorého trpí chronickými chorobami, jej zdravotný stav sa zhoršil a nie je schopná dlhšieho cestovania, najmä prostriedkami hromadnej dopravy a s potrebou prestupovania, b/ lekársky posudok o odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby a c/ rozhodnutie starostu Mestskej časti Bratislava – Ružinov o odkázanosti na sociálnu službu v zariadení pre seniorov.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý nie je súdom bezprostredne nadriadeným Okresnému súdu Prievidza (§ 16 ods. 1 O.s.p.), neposudzoval I. časť podania žalobkyne na č.l. 265 spisu. Neskúmal preto vznesenú námietku zaujatosti sudkyne ani z hľadiska včasnosti jej uplatnenia (§ 15a ods. 1 O.s.p.) a zákonom stanovených náležitostí (§ 15a ods. 2 O.s.p.), ani jej dôvodnosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Otázku, či námietka bola podaná včas a má predpísané náležitosti, posúdi Okresný súd Prievidza. Ak Okresný súd Prievidza dospeje k záveru, že na I. časť tohto podania treba prihliadnuť (viď napríklad § 15a ods. 3 a 5 O.s.p.) predloží vec na rozhodnutie svojmu bezprostredne nadriadenému súdu (§ 16 ods. 1 O.s.p.).

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval II. časť podania žalobkyne založeného v spise na č.l. 265 spisu, ktorá obsahuje návrh žalobkyne na delegáciu veci inému súdu toho istého stupňa z dôvodu vhodnosti. Pri tomto posudzovaní mal Najvyšší súd postavenie súdu uvedeného v § 12 ods. 3 O.s.p., teda súdu, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Prievidza) a súdu, ktorému sa vec má prikázať (Okresný súd Bratislava II).

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. možno vec prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti. Dôvodom pre prikázanie veci (delegáciu) inému súdu podľa tohto ustanovenia môže byť len okolnosť, ktorá umožní hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným súdom.

Postup podľa § 12 ods. 2 O.s.p. je výnimkou zo zásady, že konanie sa uskutočňuje na súde, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom určených kritérií (§ 11 ods. 1 O.s.p.), a tiež zásady, že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (viď aj čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Rozhodnutie, ktorým sa vyhovuje návrhu na delegáciu veci inému súdu, musí byť preto založené na zohľadnení skutočností osobitnej povahy, ktoré odôvodňujú záver, že

so zreteľom na ich mimoriadnosť nie je namieste trvať na prejednaní a rozhodnutí veci súdom príslušným podľa týchto kritérií.

Keďže úvaha súdu o vhodnosti delegácie podľa § 12 ods. 2 O.s.p. nesmie byť jednostranná a jej podkladom nemôžu byť okolnosti tvrdené alebo súdu na posúdenie predkladané iba jednou procesnou stranou, bolo aj pred rozhodnutím o návrhu žalobkyne na delegáciu veci Okresnému súdu Bratislava II potrebné zisťovať stanovisko ostatných účastníkov konania.

Žalovaná 1/ označila návrh žalobkyne na delegáciu veci inému súdu z dôvodu vhodnosti za nedôvodný. Poukázala na to, že príslušný súd už uskutočnil rozsiahle dokazovanie a vec sa nachádza v štádiu pred jej rozhodnutím. Žalobkyňa sa pojednávaní na Okresnom súde Prievidza riadne zúčastňuje, nemá teda zdravotný stav, ktorý by jej neumožňoval účasť na konaní pred týmto súdom. Navyše, jej zdravotný stav (žalovanej 1/) je v porovnaní so zdravotným stavom žalobkyne vážnejší. Na tomto základe uzavrela, že za daného stavu by nebolo ani hospodárne, ani účelné, aby bola vec prikázaná Okresnému súdu Bratislava II; oveľa vhodnejšie bude, ak príslušný súd vydá meritórne rozhodnutie a spor ukončí.

Žalovaný 2/ sa k návrhu na delegáciu veci nevyjadril.

Zo spisu vyplýva, že 16. novembra 2010 sa na Okresnom súde Prievidza za osobnej účasti žalobkyne uskutočnilo pojednávanie (viď č.l. 77 až 82 spisu), v priebehu ktorého sa účastníci podrobne vyjadrili k veci, súd vykonal rozsiahle dokazovanie listinami a výsluchom účastníkov konania. V ďalšom súd pokračoval v konaní zisťovaním trhových cien porovnateľných nehnuteľností v danej lokalite (viď napr. č.l. 104 spisu). Nasledujúceho súdneho pojednávania 25. januára 2011 sa žalobkyňa nezúčastnila – jej osobne prítomný zástupca vysvetlil súdu neprítomnosť žalobkyne nie jej zdravotnými ťažkosťami, ale tým, že „vlak z Bratislavy prichádza do Prievidze až o 10.30 hod.“; na tomto pojednávaní Okresný súd Prievidza vykonal podrobné dokazovanie výsluchom viacerých svedkov (viď č.l. 108 až 115 spisu). Následne uznesením z 28. januára 2011 č.k. 7 C 105/2010-116 nariadil znalecké dokazovanie. Na pojednávaní pred Okresným súdom Prievidza, ktoré sa uskutočnilo 13. júna 2011 aj za osobnej účasti žalobkyne, súd zaprotokoloval prednesy účastníkov

konania a ich právnych zástupcov, vykonal dokazovanie ďalšími listinnými dôkazmi, opätovne tiež výpoveďou svedka a účastníkov konania a samostatným uznesením nepripustil návrh žalobkyne na zmenu petitu žaloby (viď č.l. 250 až 254 spisu).

So zreteľom na skutočnosti uvedené vyššie považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobkyne na prikázanie veci z Okresného súdu Prievidza Okresnému súdu Bratislava II za nedôvodný. K tomuto záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky z nasledovných dôvodov:

Obsah spisu potvrdzuje, že Okresný súd Prievidza vykonal už podrobné a rozsiahle dokazovanie. Navrhované prikázanie by preto bolo spojené s potrebou nanovo sa oboznámiť s vecou súdom, ktorému by bola vec prikázaná. Tým by sa z vecného hľadiska skomplikovala situácia, a to na oboch procesných stranách (žalujúcej aj žalovanej). Pokiaľ by bolo tomuto návrhu žalobkyne vyhovené, negatívne dôsledky na dĺžku konania a s tým spojený nárast celkových výdavkov na občianske súdne konanie by vysoko prevyšovali marginálny a len čiastkový prospech, ktorý by získala žalobkyňa (a len ona) skrátením vzdialenosti (cestovaním) k vec prejednávajúcemu súdu. Za daného stavu by sa delegovanie veci inému súdu výrazne priečilo hospodárnosti konania.

Spis a doterajší priebeh konania na Okresnom súde Prievidza nesvedčia o takej závažnosti zdravotných ťažkostí žalobkyne, ktorá by jej neumožňovala osobnú účasť na pojednávaniach pred miestne a vecne príslušným súdom. Žalobkyňa sa dosiaľ pojednávani zúčastnila a jej ojedinelá neprítomnosť nebola odôvodnená zdravotnými ťažkosťami. Aj v súčasnosti je zastúpená advokátom, ktorý jej poskytovaním právnych služieb môže pomôcť pri preklenutí prípadných problémov, pokiaľ by sa jej zdravotný stav zhoršil natoľko, že by sa nemohla osobne zúčastniť pojednávani na Okresnom súde Prievidza.

Nemožno tiež prehliadnuť, že obe časti podania žalobkyne založeného na č.l. 265 spisu spolu súvisia v tom zmysle, že časť II. (návrh na delegáciu veci inému súdu z dôvodu vhodnosti) argumentačne nadväzuje na časť I. tohto podania (sťažnosť na postup sudkyne a návrh na jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci). Prepojenosť oboch častí tohto podania (I. a II.) a v ňom zvolené formulácie opodstatňujú záver, že pokiaľ by konanie pred Okresným súdom Prievidza prebiehalo a vyvíjalo sa podľa predstáv žalobkyne, zrejme by nepodala návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti. Treba preto uviesť, že

subjektívny názor účastníka konania, že príslušný súd nevedie konanie podľa jeho predstáv, nie je dôvodom na delegáciu veci v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. Ani prípadné prierahy (pokiaľ k nim v konaní vôbec došlo), nie sú relevantným dôvodom na prikázanie veci inému súdu podľa tohto ustanovenia. Napokon, za taký dôvod nemožno považovať ani názor (subjektívne presvedčenie) účastníka konania, ktorý delegáciu veci navrhol, že súd, ktorému ju navrhol prikázať, by o veci rozhodol rýchlejšie alebo spravodlivejšie, než súd vecne a miestne príslušný.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie procesných predpokladov pre delegáciu veci z dôvodu vhodnosti inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 2 O.s.p.), nevyhovel návrhu žalobkyne na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava II.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková